

Howard Pyle

Robin Hood

Úprava pro výuku: Anglictina.com

Dvojazyčná kniha pro pokročilé

Učebnice

- rozvíjí slovní zásobu a schopnost porozumět
- je vhodná pro školy i samouky
- s kontrolními otázkami a klíčem na konci
- se základním přehledem anglické gramatiky

anglický text na levé, český na pravé straně

AUDIO

text nahráný rodilým mluvčím

 PRESS

 Anglictina.com

Howard Pyle

Robin Hood

dvojjazyčná kniha

Computer Press, a. s.

Brno

2011

Robin Hood

dvojazyčná kniha

Howard Pyle

Computer Press, a. s., 2011. Vydání první.

Pro výuku upravili: Anglictina.com

Autor anglického textu: Diego de Alava

Překlad: Bohumil Kejř

Editor: Lucie Poslušná

Obálka: Martin Sodomka

Ilustrace na obálce: Aleš Čuma

Text na zadní straně obálky: Ondřej Jirásek

Odpovědný redaktor: Ondřej Jirásek

Technická spolupráce: Irena Rozvoralová

Produkce: Petr Baláš

Computer Press, a. s.,

Holandská 3, 639 00 Brno

Objednávky knih:

<http://knihy.cpress.cz>

distribuce@cpress.cz

tel.: 800 555 513

ISBN 978-80-251-3677-5

Prodejní kód: KEJ314

Vydalo nakladatelství Computer Press, a. s., jako svou 4027. publikaci.

© Computer Press, a. s. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

Předmluva

Veselá dobrodružství Robina Hooda byla prvotinou amerického spisovatele a ilustrátora Howarda Pylea (5. března 1853 – 9. listopadu 1911). Ten sesbíral staré balady o anglickém zbojníkovi a převyprávěl je tak, aby zaujaly dětské čtenáře. Díky němu se Robin Hood stal světoznámým hrdinou, který bohatým bral a chudým dával. Kniha vyšla v roce 1883 a autor ji i sám ilustroval.

Vy si ji můžete přečíst ve zjednodušené verzi a k porozumění vám pomůže i český zrcadlový překlad. Najdete zde také otázky na porozumění textu, poznámky s historickými fakty a stručný přehled gramatiky. Samozřejmostí je CD s anglickým textem namluveným rodilým mluvčím.

Věříme, že si četbou zdokonalíte své znalosti angličtiny a navíc se i pobavíte s Robinem Hoodem a jeho veselými chlapci ze Sherwoodu.

TýmAngličtina.com

This book is not for the high class or for those who take life too seriously. This is not a book for those who don't enjoy light laughter and the jokes that make it so. Run along now and do your fast walks through the forest, because the characters in this book are so open and friendly and happy that you could not possibly relate to them. The only thing you could know about them is their names and how they live life so freely. In this book we have extraordinary people who shine in the presence of you, the boring one.

The setting is in a country that is very famous all over the world. Spirits and alcohol are around like the spring rain showers all year long. The people get very lucky when walking around this country because there is so much in the air to take in. No, my friend this is not a dream land! It is the type of world that once this book is closed I can assure you you'll continue your everyday life as if you never read this book at all, because it is a simple one.

Do you think you can be a part of such a book with such characters? If so, give me your hand and let us hold on tight, dear reader...

Tato kniha není pro vybranou společnost, ani pro ty, kdo berou život vážně. Není to kniha pro ty, které netěší lehký smích a vtipy, které jej vyvolávají. Vyraz teď a rychle projdi lesem, protože osoby v této knize jsou tak přímé a přátelské a šťastné, že se jim patrně nemůžeš rovnat. Můžeš znát pouze jejich jména a jak bujně žijí svůj život. V této knize máme neobyčejné lidi, kteří září v přítomnosti tebe, nudného.

Pozadí příběhu je v zemi, která je po celém světě velice slavná. Lihoviny a alkohol jsou kolem dokola jako přepršky jarních dešťů po celý rok. Lidé jsou velmi šťastní, když prochází touto zemí, protože ve vzduchu je toho tolik, co lze nasát. Ne, můj příteli, to není země snů! Je to ten druh světa, že když tuto knihu zavřeš, mohu tě ujistit, že budeš pokračovat ve svém každodenním životě, jako bys ji vůbec nikdy nečetl, jak je prostá.

Myslíš si, že můžeš být součástí takové knihy, s takovými postavami? Jestliže ano, dej mi svou ruku a držme se pevně, drahý čtenáři...

Prologue

The telling of how Robin Hood became an outlaw.

When Robin had turned the rebellious age of eighteen, he was walking through the forest thinking of the one woman he ever loved, Maid Marian. Along with those thoughts Robin had been walking a straight path in the direction of the Sheriff of Nottingham's castle, where an archery competition was to be held for all the great archers in all of England. Robin, at this age, was already a master archer and walked confidently down this path knowing he would win the competition once he entered it.

Happily walking along the path of the forest Robin had heard some drunks in the distance speaking loudly and singing horribly to the ear of anyone listening. Once close to where the drunks were located, Robin continued on his path without giving the drunks a look or glance in their direction. Yet, not all men are as composed as Robin was, and in that second one drunk yelled to Robin, "My, my! What have we here but a young boy carrying his bow and arrow thinking that he knows how to use it."

Robin did not like the comment, but as poised as he was he continued on his path and his goals for the day. The drunks were aggressive, loud, obnoxious and quite despicable and continued to insult Robin, but this time in the wrong way. "Friends, I bet you that boy doesn't even know how to shoot an arrow, and all he has it for is to make him look like a bold and fearsome man with skill... which obviously he is not."

On this remark Robin stopped and looked all the men in their eyes, "Surely you cannot talk bad about someone's skill if you do not know their skills at all." Robin said. Silence appeared for a few seconds but was interrupted with a roar of laughter from the drunks. "Young man, I can bet you a good amount of money that you couldn't even come close to that deer in the far distance and kill it in one try," replied the drunk.

Prolog

Výprávění jak se Robin Hood stal vyhnancem.

Když Robin překročil vzdorovitý věk osmnácti let, šel lesem a myslil na tu jedinou ženu, kterou kdy miloval, na pannu Marianu. S těmito myšlenkami Robin krácel přímou stezkou směrem k hradu šerifa z Nottinghamu, kde se měla konat soutěž v lukostřelbě všech nejlepších lukostřelců z celé Anglie. Už v tomto věku byl Robin mistrem lukostřelcem a s důvěrou krácel touto stezkou, protože věděl, že když se zapojí do soutěže, tak zvítězí.

Jak tak spokojeně krácel lesní stezkou, zaslechl v dálce jakési opilce, kteří hlasitě mluvili a zpívali děsivě pro každého, kdo poslouchal. Jakmile byl blízko místa, kde opilci byli, pokračoval Robin svou cestou, aniž by věnoval pohled či mrknutí oka směrem k opilcům. Ovšem ne všichni lidé se ovládají tak, jako Robin, a v té chvíli jeden opilec zakřičel na Robina: „Ale, ale! Co to tu nemáme, jestli ne malého kloučka, který si nese luk a šíp a myslí si, že ví, jak je používat.“

Robinovi se ta poznámka nelíbila, ale jak byl rozvázný, pokračoval svou cestou a za svým cílem, který pro tento den měl. Opilci byli výbojní, hluční, protivní a celkově opovrženíhodní a pokračovali v urážkách Robina. „Vsaďm se s vámi, přátelé, že tamten chlapec ani neví, jak vystřelit šíp, a má to všechno jen proto, aby vypadal jako statečný a nebojácný muž, který to umí... ale takový samozřejmě není.“

Při této poznámce se Robin zastavil a pohleděl všem mužům do očí. „Samozřejmě nemůžete špatně mluvit o obratnosti někoho, když jeho obratnost vůbec neznáte,“ řekl Robin. Na chvíli se rozhostilo ticho, ale bylo přerušeno posměšným řevem opilců. „Mladý muži, můžu se s tebou vsadit o pořádnou sumu peněz, když říkám, že se ani nepřiblížíš k támhle tomu vzdálenému jelenovi a nezabiješ ho na jediný pokus,“ odpověděl opilec.

Money, Robin never had, but grand skills in archery he was born with. “I will take that bet, you drunk,” Robin said as the drunks were thoroughly convinced they would win. In this instance Robin barely looked in the direction of where the deer was, prepared his bow and arrow and let it rip from his hands. Instantly the deer was on the ground and dead.

The drunks were amazed to where some choked on their food and others let beer pour out of their noses. “Now, dear friends,” Robin said in a sly manner, “you will give me the money mentioned and if you will forgive me I have to go to an archery competition held by the Sheriff of Nottingham.” The drunks were so mad and their main man who made the bet could not believe the skill he had just witnessed.

“Boy,” the main drunk said with food still in his mouth, “I hope you can account for your dealings in this manner for what you did is illegal and we may be drunks but we do not do illegal things as yourself, you young rebellious idiot.” Robin turned red with guilt and replied, “A bet is a bet, but what is more stupid of me is that I made one with you drunks.” Robin turned away from the drunks and continued on his path.

As happy as Robin was shutting up such morons and still being a part of an act that only morons do, the drunks felt the opposite way and the main drunk shot an arrow in the direction of Robin that could have taken his head off. With all this the drunks laughed, “Fellows, I am not the bad one here and yet you continue to treat me so.” Robin said in a shocked tone. “You killed a King’s deer and for that you must pay, you villain. The price for killing a deer in the king’s forest is death!” replied the drunk and all the drunks at the same time got up and went on to attack Robin Hood.

Peníze Robin nikdy neměl, ale s obrovskou zručností k lukostřelbě se narodil. „Přijímám sázku, ty opilče,“ řekl Robin, ačkoliv ti opilci byli zcela přesvědčeni, že vyhrají. V tomto případě Robin sotva pohlédl směrem, kde byl jelen, připravil luk a šíp a nechal jej vylétnout ze svých rukou, a jelen byl na zemi mrtvý.

Opilci byli překvapeni tak, že někteří se svým jídlem zakuckali a dalším vytékalo pivo z nosu. „Tak, draží přátelé,“ řekl Robin čtverácky, „dáte mi ty zmiňované peníze a jestli mi prominete, musím jít na lukostřeleckou soutěž, kterou pořádá šerif z Nottinghamu.“ Opilci byli naprosto vzteklí a jejich vůdce, který se vsadil, nemohl uvěřit zručnosti, které byl právě svědkem.

„Chlapče,“ řekl hlavní opilec s jídlem, které měl stále v puse, „já doufám, že dokážeš být v tomto případě zodpovědný za své počínání, protože co jsi udělal, je protizákonné a my můžeme být opilci, ale neděláme nezákonné věci jako ty, ty mladý rebelantský blbe.“ Robin kvůli svému provinění zčervenál a odpověděl: „Sázka je sázka, ale ještě hloupější je, co jsem udělal, že jsem uzavřel sázku s vámi, opilci.“ Robin se od oporců odvrátil a pokračoval svou cestou.

Na rozdíl od Robina, který vesele umlčel takové hlupáky, a přitom zůstal součástí děje, jaký jen hlupáci podnikají, opilci to pociťovali právě opačně, a ten hlavní opilec vystřelil směrem na Robina šíp, který mu mohl srazit hlavu. K tomu všemu se ještě ti opilci smáli. „Přátelé, já tady nejsem ten špatný a přece tak se mnou stále jednáte“, řekl Robin překvapeným hlasem. „Ty jsi zabil králova jelena a za to musíš zaplatit, ty vesnický balíku. Cena za zabití jelena v královském lese je smrt!“*, odpověděl opilec a všichni opilci v té samé chvíli povstali a vyrazili, aby napadli Robina Hooda.

* Celá země patřila královi. Její části udílel svým věrným, část mohla být i pronajata. Ale jinak platilo, že vše je královo - i zvěř v lesích, ptáci na obloze i ryby ve vodě a nikdo jiný je nesměl lovit. Proto je např. ledňáček, který loví rybky, v angličtině trochu žertovně nazvaný kingfisher = králův rybář. Lov zvěře byl jednou z nejobvyklejších zábav krále a vyšší šlechty, jeleni byli velmi ceněnou trofejí. Proto lovit zvláště tuto zvěř bez povolení, pytláčit, bylo výrazně těžkým přečinem, který šerifové tvrdě trestali.

There was no man in all of Sherwood Forest who can shoot an arrow faster than Robin. It was a shame that none of the drunks knew this before they could reach him. In the blink of an eye Robin killed the main drunk with an arrow straight to his heart and the other drunks stopped in that moment and decided not to hunt him down, but to report him to the King's men. Robin knew this, fled the scene and disappeared into the forests of Sherwood so nobody who he didn't want to find him could.

From then on many stories of Robin Hood circulated England and mixed opinions of him were made by the high and low class alike. Those who were treated in a manner that the law does not help and who believed only outlaws can win joined Robin Hood in the fight to help those in need. They were those that did not have money or power, but love and graciousness for the King and his kingdom to make it a better place to live.

V celém Sherwoodském lese nebyl člověk, který dovedl vystřelit šíp rychleji než Robin. Byla škoda, že žádný z těch opilců to nevěděl dříve, než se jej snažili dosáhnout. Ve zlomku vteřiny Robin zabil hlavního opilce šípem přímo do srdce, a ti ostatní opilci se v tu chvíli zastavili a rozhodli se, že ho nebudou chytat, ale že to nahlásí královým mužům. Robin to věděl a opustil scénu a zmizel do Sherwoodského lesa tak, aby nikdo, koho on nechtěl, ho nemohl najít.

Od té doby kolovalo po Anglii mnoho příběhů o Robinu Hoodovi* a smíšené úsudky byly vytvářeny urozenými i neurozenými. Ti, s kterými se jednalo tak, že jim zákon nepomohl a mohli uspět jen jako vyhnanci, se přidávali k Robinu Hoodovi v boji, aby pomohli potřebným. Neměli peníze nebo moc, ale měli lásku a náklonnost ke králi a snahu, aby jeho království udělali lepším místem k životu.

* Je třeba zdůraznit, že Robin Hood je postavou legendární, kterou vytvořily pradávne balady a divadelní scény. Nemůžeme ani přesně určit, kde měly svou inspiraci a v jaké době žil jejich pravzor. Byl to psanec Robert Hood? Nebo Robert, hrabě z Huntingdonu, který snad žil ve 12. století? Často se uvádí, že původně to byl Robert Locksley.

Jeden pramen z počátku 15. století z lincolnské katedrály se zmiňuje, že „Robin Hood povstal z Sherwoodu,“ jiné zdroje jej zasazují do jižního Yorkshiru. Proto autoři, kteří nějak zpracovávají Robinovy příběhy, mohou volně popouštět uzdu své obrazotvornosti.

Comprehension questions:

1. Were you rebellious at the age of 18? If so, what made you rebellious?
2. What is needed to win an archery competition?
3. How were the drunken men behaving?
4. Do you know an obnoxious (protivný) person?
What makes them so?
5. Why were the drunks laughing at Robin?
6. Was Robin an upper class or well to do young man?
7. Can you find another word which has the same meaning as 'sly'? ['Sly is used in paragraph 6]
8. What is the meaning of 'Robin turned red with guilt'?
Is there one word that describes that emotion?
9. What is the meaning of the phrasal verb 'shutting up' in paragraph 8?
10. What is the penalty for pouching (pytláctví) in the King's forest?
11. In paragraph 8 find the past tense form of one irregular verb.
12. In paragraph 9 would you say that Robin kept his composure (klid, vyrovnanost)[as he did in paragraph 2] ?
Why or why not?
13. What does it mean to be an 'outlaw'? Can you name any other outlaws? Why were they considered outlaws?

Chapter One

*How Robin Hood met his future best friend
for life, John Little.*

Robin was bored and had nothing to do with himself or those of his friends who he lived with in the forest. At that moment he decided to venture out from his usual place in the forest and to seek adventures elsewhere. Without hesitation he told all his men he was going out and had given them a timetable for when he would return (in case he didn't the men would have to go out and find him.) So once he let all his brothers of the forest know he was leaving, Robin set out to find adventure or to meet somebody new and entertaining.

Robin's imagination was too profound for reality and while walking around he did not meet anybody interesting or engaging and saw the same old faces doing their usual, same routines. Walking a bit further to where the forest ends, Robin encountered a large man with a big, thick stick called a 'quarterstaff' standing on the same spot without moving. "Hello, good friend," Robin cheerily said, "I must get through to continue on my path."

The large man didn't move or flinch but replied, "There is a toll to cross through here." Robin replied humorously, "My, I have never had to pay for a toll to get through this path in my life! What toll is it that I have to pay, kind sir?" For which the large man replied, "The toll to walk through me of course." Robin laughed so hard he almost insulted the large man. "That is not a king's toll and is there another way to pay it?" asked Robin.

Kapitola první

*Jak Robin potkal svého budoucího nejlepšího
přítele Jana Malého.*

Robin byl znuděn a neměl, co by dělal sám, ani se svými přáteli, s kterými žil v lese. V tu chvíli se rozhodl odejít ze svého obvyklého místa v lese, aby hledal dobrodružství někde jinde. Bez váhání řekl všem svým mužům, že odchází pryč a dal jim časový plán, kdy by se měl vrátit (pro případ, že by se nevrátil, aby jej ti muži vyšli hledat). A tak, jakmile poučil všechny své bratry z lesa, že odchází, Robin se vydal hledat dobrodružství nebo se setkat s někým novým a zábavným.

Robinova představivost byl vzhledem ke skutečnosti až příliš pronikavá, a tak zatímco obcházel kolem, nepotkal nikoho zajímavého nebo někoho, kdo by ho upoutal, a viděl ty samé staré tváře, jak vykonávají své obvyklé, stejné činnosti. Když došel o kus dál, kde už les končil, setkal se Robin s obrovským mužem s velkým, tlustým klackem, kterému se říká „bojová hůl“, a ten bez pohnutí stál na místě. „Nazdar, starý příteli,“ řekl Robin radostně, „musím projít, abych mohl pokračovat svou cestou.“

Obrovský muž se nehnul ani neustoupil, ale odpověděl: „Pro ty, kteří tudy chtějí projít, je tu mýtné.“ Robin žertovně odpověděl: „Ale, nikdy jsem ve svém životě nemusel zaplatit mýtné, abych prošel touto stezkou! Co je to za mýtné, které mám zaplatit, milostivý pane?“ Na což ten hromotluk odpověděl: „Samozřejmě je to mýtné, aby se prošlo kolem mě.“ Robin se smál tak moc, že málem urazil toho obrovského chlapíka. „To není královské mýtné, a je nějaký jiný způsob, jak jej zaplatit?“ ptal se Robin.

“There is none,” replied the large man, “but if you want to get through, you have to get through me first.” At this point the large man put his quarterstaff in front of him and made a line to confirm what you can’t pass.” “Well,” replied Robin in a calm and curious tone, “It seems like I will have to do what it takes to get through my merry way.” Robin smiled and took out a knife and chopped off a piece of wood from a tree so that he also can make a quarterstaff of his own and fight the large man that was blocking his path.

“Shall we begin?” asked Robin, and in that second a grand fight occurred in which both men were hurt brutally and fought fantastically to the point that exhaustion got in the way of finishing the fight. “Let us stop for a second,” the large man said, “I am tired and I know you are too.” Robin did not reply because he was too tired to. After a few moments more they fought without asking each other to begin and before Robin knew it he had fallen into the river and laughed at such a defeat.

“You are a great fighter, my friend! Please tell me what your name is?” asked Robin. “My name is John Little.” replied the large man with a rather interesting name for a man of his size. “What is your name, dear stranger with such bold instincts?” asked Little John with a big smile on his face. “I am Robin Hood, and it is a pleasure to meet you, John Little”, he said with a chuckle. The two men’s friendly manner stopped for a second when Robin’s men came to his rescue and were prepared to attack Little John.

„Není,“ odpověděl obrovitý muž, „ale jestli chceš projít, musíš projít nejdřív kolem mě.“ V tu chvíli ten mohutný chlap dal svůj obušek před sebe a udělal čáru, aby potvrdil, co se nesmí překročit. „Dobrá,“ odpověděl Robin v pokojném a pobaveném tónu, „vypadá to, že budu muset udělat, co je třeba, abych prošel po své veselé cestě.“ Robin se usmál, vytasil nůž a odřízl ze stromu kus dřeva, aby si také mohl vyrobit svou vlastní bojovou hůl* a bojovat s tím velkým mužem, který mu překáží v cestě.

„Začneme?“ zeptal se Robin a v té chvíli se spustila velkolepá pranice, ve které se oba muži surově zranili a fantasticky bojovali až do vyčerpání, který jim zabránilo dokončit zápas. „Přestaňme na chvíli,“ řekl mohutný muž, „jsem unavený a vím, že ty taky.“ Robin neodpověděl, protože byl příliš unavený. Po několika dalších chvílích bojovali, aniž by se jeden druhého zeptal, zda začnou, a než to Robin zaznamenal, spadl do řeky a smál se nad takovou porážkou.

„Jsi skvělý bojovník, můj příteli! Prosím, řekni mi, jak se jmenuješ?“ ptal se Robin. „Jmenuji se John Malý,“ odpověděl ten obrovský chlap s poněkud zajímavým jménem pro člověka jeho rozměrů. „Jak se jmenuješ ty, drahý cizince s tak udatnými pudy?“ ptal je John Malý se širokým úsměvem ve tváři. „Jsem Robin Hood a je mi velkým potěšením se s tebou seznámit, Johne Malý.“ Jemné způsoby těch dvou mužů se na chvíli zarazily, když přišli Robinovi muži, aby jej zachránili a chystali se napadnout Johna Malého.

* Středověká společnost se neobešla bez zbraní a nejrůznějších bojů a válek. Byly to boje mezi zeměmi a národy, ale i mezi nejrůznějšími skupinami. Navíc, kde nevládl zákon a bezpečí, museli se i jednotliví lidé starat, aby obhájili svůj život a majetek. Zbraně jako meče nebyly pro prostý lid dostupné, proto se volilo náhradní řešení a tzv. 'bojová hůl' byla zbraní jednoduchou, ale pro cvičeného člověka velmi účinnou. Říkalo se jí 'čtvrťková hůl' /angl. název vychází z latiny/, protože se držela asi ve čtvrtce délky, šlo se s ní bránit a odrážet útoky, ale také dělat nebezpečné výpady. A když byla zručně roztočena, její tu kratší, tu delší konec byly neustálým ohrožením a udělený švih dodával ranám prudkost.

“No, no,” yelled Robin, “this is a good man and I will invite him to join us for a feast. Will you join us, John Little?” John was surprised to hear that the man he had fought was Robin Hood and so he challenged him to a brief archery competition to make sure it was him. (For all the tales of Robin Hood became sometimes exaggerated and other times unimaginable to those that heard them and told them to their children.) “I will join you on the basis that you beat me in a simple, short shootout of archery that will take place now,” said John.

Robin held out his hand from the river’s water and John helped him out of it and onto land. Robin walked to a strong tree and made a mark for both to aim at. All of Robin’s men were whispering to each other about how easy the win will be for Robin, but they didn’t expect John to be a competitor. “You may go first, John Little, for I need to clean myself off,” said Robin. John took his shot and landed the arrow dead center to the mark that Robin made on the tree.

“Well done, John Little!” Robin enthusiastically said, “There are no other shots that can be better than that one you shot now.” John smiled and arrogantly believed it so, but did not say a word. Robin stepped up and took his shot which not only landed exactly where John’s was, but split the arrow of John’s in half. John looked at Robin in amazement and said to himself, “You are Robin Hood.” Robin then cheerily said, “Yes, I am, and you are the most amazing fighter I have ever come to battle with.” Robin slapped John Little’s back real strong and finished, “will you now come feast with us?”

“I will,” replied John. Then Robin Hood introduced this robust man to all of his men who were waiting, “Everybody, this is John Little and he will be joining us for our feast this evening.” One of the members yelled, “As comical as it may sound and as odd the name is for the man, let us all call him ‘Little John’.” Robin and the men laughed, but Little John wasn’t amused, yet at the same time was happy to have met Robin Hood.

„Ne, ne,“ křičel Robin, „to je dobrý člověk a já jej zvu, aby se k nám připojil na hostinu. Půjdeš s námi, John Malý?“ John Malý byl překvapen, když zaslechl, že muž, se kterým bojoval, je Robin Hood, a tak jej vyzval k malé lukostřelecké soutěži, aby se ujistil, že je to opravdu on. (Protože všechny povídky o Robinu Hoodovi byly někdy přehnané a jindy nepředstavitelné pro ty, kdo je slyšeli a vyprávěli svým dětem.) „Přidám se k tobě, pakliže mě porazíš v jednoduchém krátkém lučištnickém rozstřelu, který nastane právě teď,“ řekl John Malý.

Robin vystrčil svou ruku z říční vody a John mu z ní pomohl na zem. Robin krácel k silnému stromu a udělal značku, aby na ní oba dva zacílili. Všichni Robinovi muži šeptali jeden druhému, jak bude pro Robina vítězství snadné, ale nečekali, že John bude takový soupeř. „Můžeš začít, Johne Malý, protože já se musím očistit,“ řekl Robin. John vystřelil a umístil šíp přesně do středu značky, kterou Robin na stromě udělal.

„Dobrá práce, Johne Malý!“ řekl nadšeně Robin, „nejsou jiné střely, které by mohly být lepší než ta, kterou jsi právě vystřelil.“ John se smál a zpupně tomu tak věřil, ale neřekl ani slovo. Robin vykročil a provedl svou střelu, která nejen přistála přesně tam, kde byla Johnova, ale Johnův šíp rozpúlila. John hleděl na Robina s úžasem a říkal si: „Ty jsi Robin Hood.“ Robin na to rozpustile pověděl: „Ano, jsem, a ty jsi ten nejúžasnější bojovník, s kterým jsem kdy bojoval.“ Robin skutečně silně poplácával záda Johna Malého a dodal: „Půjdeš nyní hodovat s námi?“

„Půjdu,“ odpověděl John. Pak Robin Hood představil toho hřmotného chlapíka celé své čekající tlupě. „Pro všechny – toto je John Malý a přidá se k nám na naši večerní hostinu.“ Jeden z členů vykřikl: „Ať to zní jakkoli směšně a jak je divné to jméno pro takového muže, nazývejme jej všichni ‚Malým Johnem‘!“ Robin a muži se smáli, Malý John nebyl pobaven, ale zároveň byl šťastný, že se setkal s Robinem Hoodem.

Some of Robin's men were preparing the feast as the rest of the crew were drinking and laughing and hearing the conversation Little John and Robin were having. "Well then, men," yelled Robin to all in the forest, "do all agree that Little John be a one of us and fight together like brothers for the people and the Queen?" All around the fire glooming with energy and light yelled with a passion for Little John.

"Very well then!" again Robin yelled with a devilish grin on his face, "Jump him!" There without a second to realize it Little John saw all his new brothers punching him and kicking him and holding him down, spilling beer all around him in a fun frenzy of silliness amongst new family. Then, ripping his clothes off and dressing him as one of the men who fight for Robin Hood's cause in forest green. John did not like this initiation so to speak, but he was happy to be a brother to all, especially Robin Hood.

Někteří z Robinových mužů připravovali hostinu, zatímco zbytek mužstva popíjel a naslouchal rozmluvě, kterou měli Malý John a Robin. „Tak tedy, chlapi,“ zakřičel Robin na všechny v lese, „souhlasí všichni, aby byl Malý John součástí naší skupiny a bojovali jsme spolu jako bratři za lid a za královnu?“ Všichni ti kolem skomírajícího ohně odhodlaně a bujně se zápalem skandovali pro Malého Johna.

„Tak tedy dobře!“ znova zakřičel Robin s ďábelským úsměškem ve tváři. „Chopte se ho!“ Aniž by měl Malý John vteřinku, aby si to přebral, zjistil, že jej všichni jeho noví bratři bouchají a kopou a přidržují u země, rozlévají kolem něho pivo v legrační posedlé bláznivosti nové rodiny. Pak z něj strhli šaty a oblékli jej jako jednoho z mužů, kteří v zeleném lese bojují za Robina Hooda. Johnovi, abychom tak řekli, se nelíbilo toto uvedení, ale byl šťastný, že je bratrem se všemi, zvláště s Robinem Hoodem.

Comprehension questions:

1. In the first sentence, Robin was bored.
What is the opposite of boredom?
2. What is the meaning of 'Robin's imagination was too profound for reality'?
3. What does it mean to 'flinch' in paragraph 3?
4. What was causing the road block in paragraph 4?
5. In paragraph 5 replace 'in that second' using an adverb with the same meaning.
6. Why did Little John say Robin had bold instincts?
7. Why did Little John challenge Robin to an archery competition?
8. What was so amazing about Robin's shot?
9. What is the opposite of whispering?
10. What was so comical about the name Little John?
11. In paragraph 11, Robin's 'crew' is mentioned.
In modern times where would you find a crew?
12. Robin had a 'devilish grin'. What does it mean?
13. In the last paragraph, Little John didn't like his initiation.
Can you name any clubs or organizations that might initiate new members today?

Chapter Two

How the Sheriff of Nottingham tried his best the first time to capture Robin Hood and failed so miserably that he had to try again.

With every great man there is always an evil man that wants to destroy his reputation. In the case of Robin Hood this man was the Sheriff of Nottingham, and the plan he had created to finally catch Robin, imprison him for life and never let his legacy flow into the air of the woods for all eternity was quite simple... an archery competition.

News had spread everywhere in all of England that the Sheriff will be holding a grand competition in the arts of archery. When news had spread to Robin's favorite bartender who worked at his favorite bar, The Blue Boar Inn, the bartender immediately told Robin that it was a trick to capture him. Robin and his men were perfectly aware of this, but could not pass on the possibility of beating the Sheriff on his own grounds (and, of course, the Sheriff's own archers). With this in mind, costumes were the perfect idea to fit in with all the archers visiting from every part of England.

At the competition everybody was lively and enjoying themselves even before the archers arrived. Once they did, there was a collection of men from the whole kingdom with many styles of how they dressed. The archers were sipping on some beer of their own when the Sheriff arrived on his horse gallantly, with clothes that only a rich man can afford and sat above the audience and looked to his archers who bowed to him with high regards and great respect.

Kapitola druhá

Jak šerif z Nottinghamu poprvé dělal, co mohl, aby zajal Robina Hooda, ale selhal tak hrozně, že to musel zkoušet znova.

Na každého šlechtetného člověka připadá hnusný člověk, který chce poničit jeho pověst. V případě Robina Hooda byl tím člověkem šerif z Nottinghamu* a jeho vytvořený plán, jak konečně Robina dopadnout, na doživotí jej uvěznit a nikdy nepovolit, aby se jeho odkaz na věky vznášel lesním vzduchem, byl celkem jednoduchý... lukostřelecká soutěž.

Po celé Anglii se rozšířila novina, že šerif bude pořádat velikou soutěž v lukostřeleckém umění. Když se ta novina dostala k Robinovu oblíbenému číšníkovi, který pracoval v jeho oblíbeném výčepu U modrého kance, číšník okamžitě sdělil Robinovi, že to je úskok, aby jej šerif zajal. Robin a jeho muži si toho byli dokonale vědomi, ale nemohli si nechat uniknout příležitost jak porazit šerifa na jeho vlastní půdě (a samozřejmě šerifovy vlastní lučištníky). Když na to všechno mysleli, bylo tím dokonalým nápadem jejich oblečení, aby zapadli mezi všechny lučištníky, kteří se sjížděli ze všech částí Anglie.

Při klání byl každý veselý a bavil se dokonce ještě před tím, než lučištníci dorazili. Jakmile tu byli, byl tu výběr mužů rozličného oblečení z celého království. Lučištníci nasávali pivo, když šerif kavalírsky přijel na koni v šatech, jaké si mohl dovolit jen boháč, a posadil se nad obecenstvem a hleděl na své lučištníky, kteří se mu klaněli s obrovskou úctou a velkým uznáním.

* Král spravoval svou zemi prostřednictvím „šerifů“, obvykle vyšších šlechticů, kteří na jim vymezeném území (hrabství) za pomoci své ozbrojené družiny prosazovali královy rozkazy, udržovali pořádek, měli dost vysokou soudní moc a vybírali daně. Nebývalo neobvyklé, že tito šerifové prosazovali i své záměry a na královských statcích se bohatě přižívovali. Pozdější šerifové v Novém světě /Americe/ měli již jinou úlohu a pravomoci. Byli pouze ozbrojenými strážci pořádku, ale bez soudní moci.

Toto je pouze náhled elektronické knihy. Zakoupení její plné verze je možné v elektronickém obchodě společnosti eReading.